

17/01/2024

Ο Μητροπολίτης Κιλκισίου για την ανατροφή των παιδιών στη σύγχρονη κοινωνία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου

Πανηγυρικά εορτάστηκε το διήμερο 16 και 17 Ιανουαρίου 2024 η ιερά μνήμη του Αγίου Αντωνίου, του σοφού Καθηγητού της Ερήμου και Μεγάλου Ασκητού, στην [Ιερά Μητρόπολη Πολυανής και Κιλκισίου](#), με επίκεντρο τους φερώνυμους Ιερούς Ναούς του Κιλκίς.

Την παραμονή της εορτής, συνοδευόμενος από τον Αρχιδιάκονο και το Διάκονο της Μητρόπολης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε του Πανηγυρικού Αρχιερατικού Εσπερινού στον καλαίσθητο Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου Διποτάμου.

Ανήμερα ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε του Όρθρου και προέστη της Θείας Λειτουργίας στον ορεινό Άγιο Αντώνιο των Κρουσίων, όπου πανηγυρίζει ο ομώνυμος Ιερός Ναός, πλαισιούμενος από τους Εφημερίους και Πατέρες της Μητροπολιτικής περιφέρειας του Κιλκίς.

Στην προσλαλιά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος αναφέρθηκε στον βίο και τις αρετές του Αγίου Αντωνίου, καθώς και στο θέμα της ανατροφής των παιδιών στη σύγχρονη κοινωνία.

Μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Σεβαστοί μου Πατέρες και αγαπητοί μου Αδελφού, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου του Μεγάλου και του δίνει το προσωνύμιο “Μεγάλος” διότι η ασκητική του ζωή και το βιωματικό του παράδειγμα αποτέλεσε ακρογωνιαίο λίθο για τη δημιουργία της Μοναστικής Αδελφότητας στην έρημο. Κάτι το οποίο δεν το επεδίωξε ο ίδιος αλλά το επέτρεψε η Χάρης του Θεού.

Ο Άγιος Αντώνιος ο Μέγας, από την παιδική του ηλικία, έχοντας χριστιανική διαγωγή από τους ευλαβείς γονείς του, είχε στραμμένα τα μάτια της ψυχής του προς τον Θεό.

Το παιχνίδι του και η ενασχόλησή του ήταν τα θεία γράμματα και η συμμετοχή του στα Μυστήρια της Εκκλησίας. Από τη μικρή του ηλικία ήταν ολιγαρκής και έδειχνε να αρέσκεται στο μοναχικό βίο.

Σε φρόνιμη ηλικία, ο Άγιος Αντώνιος, μετά την εκδημία των γονέων του, πουλά τα υπάρχοντά του και τα μοιράζει στους πτωχούς, εμπιστεύεται την αδελφή του σε ένα παρθεναγωγείο και οδηγεί τα βήματά του στην έρημο για να ασκητέψει και να ενωθεί ψυχή τε και σώματι με το Θεό.

Ενώ ο Άγιος προωθείται στο μοναχικό βίο, ταυτόχρονα δεν βιώνει μοναξιά, δεν βιώνει απομόνωση, δεν βιώνει αποξένωση, αλλά χαίρεται την ησυχία, επικοινωνώντας με το Θεό και τους Αγίους προσευχητικά και μελετώντας το Ιερό Ευαγγέλιο.

Εάν παρατηρήσουμε πως ανατρέφονται σήμερα τα παιδιά μας, θα δούμε ότι οι σύγχρονες έρευνες αναφέρουν πως η πλειονότητα των παιδιών 8 ετών και άνω βιώνει μοναξιά, απομόνωση, αποξένωση!

Σήμερα τα παιδιά ανατρέφονται με τη χρήση του κινητού τηλεφώνου από τη βρεφική τους ηλικία και πολλοί γονείς καμαρώνουν όταν το βρέφος – παιδί τους γνωρίζει να ανταποκρίνεται στην χρήση των κινητών αφής και των εφαρμογών τους.

Όμως δεν γνωρίζουν σε ποιες ιστοσελίδες μπαίνουν μέσα, δεν γνωρίζουν τον ψυχισμό τον οποίο τους δημιουργεί η ενασχόληση με το διαδίκτυο, ουσιαστικά αδιαφορούν για την εξέλιξη της ψυχικής και πνευματικής τους υγείας, με αποτέλεσμα να έχουμε παιδιά, τα οποία από τα 10 τους χρόνια ανήκουν σε συμμορίες, τα οποία με μαχαίρια και με βιαιότητα επιτίθεντο σε άλλα παιδιά για να τα κλέψουν ή να τα προπηλακίσουν.

Είναι βέβαιο ότι αυτά τα παιδιά δεν μεγάλωσαν με τους βίους των Αγίων αλλά μεγάλωσαν παρκαρισμένα σε μια οθόνη, που προβάλλει παραδείγματα βιαιότητας και κυριαρχίας διά των όπλων και των ύβρεων.

Δυστυχώς αυτή η κοινωνία δημιουργείται και αυτά τα παιδιά δεν βιώνουν μοναχικότητα που την βίωνε ευλογημένα ο Άγιος Αντώνιος αλλά μοναξιά, απαξίωση και έλλειψη κοινωνικής προσαρμοστικότητας...

Ας μιμηθούμε τον Άγιο Αντώνιο στην παιδική του ηλικία και ας μεγαλώνουμε τα παιδιά μας με προσοχή και προσευχή, εις τρόπον ώστε να δημιουργούμε ολοκληρωμένες ψυχικά και πνευματικά προσωπικότητες, οι οποίες εντασσόμενες στο κοινωνικό περιβάλλον θα λειτουργούν ως συνδετικός κρίκος και θα έχουν βιώματα εκκλησιαστικής ζωής και εμπειρίας.»

Στο τέλος, στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου, ευλόγησα τον πλακούντα και ευχήθηκα καταλλήλως για τη νέα χρονιά, παρουσία του Προέδρου της Κοινότητας και του Πολιτιστικού Συλλόγου καθώς και των λιγοστών κατοίκων που επιμένουν να κρατούν τον ορεινό οικισμό τους ζωντανό.

Περισσότερες φωτογραφίες:

